

1891-09-02

AFSENDER

Emil Hannover

MODTAGER

Johan Rohde

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Sprog:

Dansk

Afsendersted:

Lyngby

Modtagersted:

Ribe

Omtalte personer:

Herman Bang

Edvard Brandes

Vilhelm Hammershøi

Alice Hannover

Frederik Hendriksen

Oscar Madsen

Bernhard Harald Ruben

Ida Ruben

Agnes Slott-Møller

Hans von Marées

Lauritz Zeuthen

Arkivplacering:

Den Hirschsprungske Samling

DOKUMENTINDHOLD

Hannover beroliger Rohde med, at Alice Hannovers helbred ikke er så skidt, som Agnes Slott-Møller har givet indtryk af. Hannover selv har været syg - sandsynligvis på grund af overanstrengelse med sin afhandling om at samle på bøger. Han har sendt sin afhandling om Hans von Marée til Rohdes adresse i Nyhavn. Den er blevet anmeldt lunkent af Edvard Brandes, men Hannover tager det ikke så tungt. Hannover har haft en samtale med Zeuthen om Den Frie Udstilling (men har glemt det meste af indholdet af snakken) og omtaler retssagen mod Oscar Madsen. Han vil gerne vide, hvornår Hammershøi skal giftes, og han spørger, hvornår Rohde kommer på besøg. Det har været en rolig sommer for Hannovers, bortset fra besvær med Alice Hannovers forældre, som har opholdt sig hos dem. De har heldigvis fred for svigerforældrene nu, som begge er rejst til Nauheim. Alice Hannover opfordrer ham til sidst i brevet til at komme til Lyngby, da Hannover savner ham.

TRANSSKRIFTION

Kjære Ven,

Tak for Deres venlige Linier.

Jeg forstaaer ikke, at Fru S.-M kan have skrevet saa foruroligende til Dem. Jeg erindrer ganske vist ikke, hvad jeg til hende sidste Gang skrev om min Kones Helbred, men da dette i den senere Tid hverken har været værre eller bedre (dog maaske snarere) lidt bedre) end ellers, kan jeg kun tænke mig, at Fru S.-M har misforstaaet mig. Eller maaske har jeg skrevet til hende en Dag, hvor min Kone vistnok ikke var rask. Som sagt: der er ingen væsentlig Forandring med hende, men hvorledes skulde ogsaa et Landophold denne Sommer kunne gjøre Gavn! Siden Slutningen af Juni har vi haft daglig Regn, hvorfor vi priser os lykkelige over at have faaet et ordentligt Hus at bo i. Muligvis forsøger vi at

[2]

blive herude i Vinter, da min
Kone troer, at hun kan komme
sig herude.

Jeg selv har forresten været syg en
Ugestid men er nu atter rask. Jeg
troer, jeg havde overanstrengt mig
lidt med en stor Afhandling,¹ jeg
skriver til Hendriksens Aarsskrift.
Saadan en rigtig kjedelig stor Af-
handling af den Slags med Paragrafer
og Skemaer. Den handler om at
samle paa Bøger.

Afhandlingen om Marées² har jeg
sendt til Nyhavn 22, da jeg ikke
kjendte Deres Adresse. Som De altsaa
har set, fik Artiklen ... en
meget kølig Anmeldelse af E. B. i
"Politiken", hvilket gjorde mig en
Smule ondt. Men ogsaa kun en
Smule.

Med Zeuthen talte jeg forleden

[3]

Dag. Han snakkede en Del om den
frie Udstilling, men jeg maa med
Beskæmmelse tilstaa, jeg ikke erindrer
noget af det. Sagen mod Oscar Madsen³
kan ventes afsluttet med det første.

Véd De ikke, naar Hammershøi
skal have Bryllup. Jeg vilde meget gerne
have det at vide.

Naar kommer De hertil? Vort
Gæsteværelse staaer og venter paa Dem.
Kunde De ikke finde et eller andet at
male herude, saa vi kunde holde Dem
fast en lille Tid? Er De fornøjet med
det, De har faaet gjort i Sommer, og
hvori bestaaer det?

Ja, jeg siger med Herman Bang: "Jeg
spørger kun", thi jeg har ikke det mindste
selv at fortælle Dem. Hvad der har op-

taget os mest i Sommer, er nogle
formidable Familiescener. At de ikke
skriver sig fra den skikkelige Familie
paa Gl. Kongevej, behøver jeg næppe

[4]

at fortælle Dem. De Meningsud-
vexlinger, der er faldne, har været
ud over alle Grænser. Desværre lider
min Kone naturligvis meget under
disse Fredsforstyrrelser. Naa, nu er
min Svigerfader rejst til Nauheim⁴
for at se at faa et bedre Hjærte og
hans Kone har fulgt ham for at
faa sin Galdebeholder i Orden, og
saalænge har vi Fred.

Kom nu snart hjem i Stedet
for at ligge ude paa aaben Mark
i dette forbandede Vejr.

De allervernligste Hilsener fra
min Kone og Deres hengivne

Emil Hannover

2-IX-91.

Lyngby.

[med Alice Hannovers hånd:]

Da Vejret er saa
daarligt, synes jeg, De skulde
pakke Deres Sager sammen
og rejse fra Ribe til Lyngby,
hvor en lille Dreng venter paa
Dem med Længsel. Værelset er
parat. Hilsen AH.

---

¹ "Om at samle paa Bøger", Forening for Boghaandværks Tidsskrift, 1891.

² "Hans von Marée. Med fire Illustrationer", Tilskueren, årg. 8, august 1891, pp. 575-590.

³ Her hentydes til den retssag som Oscar Madsens oversættelse samme år af Guy de Maupassants "Bel-Ami" affødte. Oversættelsen blev bragt som føljeton i København. Romanen blev anset for at være utugtig, og sagen, der endte for højesteret, endte med at koste Madsen en bøde på 200 kr.

⁴ Nauheim var særligt kendt for deres saltholdige kilder med helende effekt.

Kjære Ven,

Tak for Deres venlige Linier.
I, forstaaer ikke, at Fru S.-M
kan have skrevet saa fornuoligt
til Dem. I erindrer ganske vist ikke,
hvad I, til hende sidste Gang skrev
om min Kones Helbhed, men da dette
i den senere Tid hverken har været
væere eller bedre (dog maaske snarere
lidt bedre) end ellers, kan I, kun
tenke mig, at Fru S.-M har misfor-
staaet mig. Eller maaske har I,
skrevet til hende en Dag, hvor min
Kone virkelig ikke var rask. Som
sagt: der er ingen væsentlig Forskjelling
med hende, men hvorledes skulde
ogsaa et Landophold kunne gaa
hjemme gjore Gavn! Siden Slutningen
af Juni har vi haft daglig Regn,
hvorfor vi priser os lykkelige over
at have faaet et ordentligt Nis
at bo i. Møjlignis forsøge vi at

blive herude i Vinter, da min
Kone troer, at hun kan komme
sig herude.

Jeg selv har forresten været syg en
Mægtid men er nu atter rask. Jeg
troer, jeg havde overanstrengt mig
lidt med en stor Afhandling, jeg
skriver til Hensriksens Aarskrift.
Saadan en rigtig kjedelig stor Af-
handling af den Slags med Paragrafer
og Skemaer. Den handler om at
samle paa Bøger.

Afhandlingen om Maries har jeg
sendt til Nyhavn 22, da jeg ikke
kjendte Dens Adresse. Samt de ogsaa
har set, fik Artiklen ~~saar~~ en
meget kjelig Anmeldelse af E. B. i
Politiken, hvilket gjorde mig en
Smule ondt. Men ogsaa kun en
Smule.

med Zænthen talte jeg forleden

Day. Man smagtede en Del om den
fine Udstilling, men is maas med
Beskæmmelse tilstaa, is ikke erindre
noget af det. Sagen med Oscar Madsen
kan ventes afsluttet med det første.

Vil De ikke, naar Hammerstøi
skal have Bryllup. Is vilde meget gerne
have det at vide.

naar kommer De hertil? Vort
gæsteværelse staaer og venter paa Dem.
Kunne De ikke finde et eller andet at
male herinde, saa vi kunde holde Dem
fast en lille Tid? Er De fornøjet med
det, De har faaet gjort i Sommer, og
hvori bestaaer det?

Ja, is siger med Herman Bang: "Is
spørger him", thi is har ikke det mindste
relv at fortælle Dem. Hvad der har op-
taget os mest i Sommer, er nogle
fornuftige Familiescener. At de ikke
skrives sig fra den skikkelige Familie
paa gl. Bangsvej, behøver is neppe

31.

at fortælle Dem. De meningsløs-
værlinger, der er faldne, har været
ind over alle Grænser. Desværre lider
min Kone naturligvis meget under
disse Fredsforstyrrelser. Maa, min
min Svigerfader rejst til Mannheim
for at se at faa et bedre Udjorte og
hans Kone har fulgt ham for at
faa sin Guldbeholdelse i Orden, og
saalænge har vi Fred.

Kom nu snart hjem i Stedet
for at ligge inde paa aaben Mark
i dette forbandede Vejr.

De allervenligste Hilsener fra
min Kone og Deres hengjeme

Emil Mannour

2-IX-91. Da Vjernet er saa
daarligt, synes jeg, de skulde
Lynby. Pakke deres Tager sammen
og rejse fra Ribe til Lynby,
hvor en lille brev venter paa
dem med Løysel. Brevet er
parat. Hilsen All.